

Antwoord rekenkamer op vraag VVD over waar de gemiddelde 2 FTE op volkshuisvestings- en woonbeleid op gebaseerd is

Antwoord Rekenkamer

De in het rapport genoemde circa 2 fte moet worden gezien als een indicatief vergelijkingsniveau voor de ambtelijke capaciteit op het gebied van wonen en volkshuisvesting.

Een vergelijking met andere gemeenten laat zien dat Waterland met circa 0,5 fte relatief beperkt is toegerust. Zo heeft Rhenen, met ruim 20.000 inwoners, voor het reguliere woonbeleid alleen al circa 0,9 tot 1,0 fte beschikbaar. Ouder-Amstel, dat qua inwonertal kleiner is dan Waterland, beschikte over 1 fte voor wonen en heeft deze capaciteit vanwege de toegenomen werkzaamheden uitgebreid met nog eens 1 fte. Ook in Edam-Volendam is het woon- en volkshuisvestingsbeleid over meerdere medewerkers en functies verdeeld.

Daarbij is van belang dat het takenpakket de afgelopen jaren sterk is verbreed. Naast het reguliere woonbeleid gaat het onder meer om prestatieafspraken met woningcorporaties, woningbouwprogrammering, huisvesting van aandachtsgroepen, wonen en zorg, regionale samenwerking en de uitvoering van nieuwe landelijke wet- en regelgeving.

Tegen deze achtergrond is een totale inzet van circa 1,5 tot 2 fte voor de brede volkshuisvestelijke opgave bij een gemeente van deze omvang goed verklaarbaar. Het cijfer van circa 2 fte betreft echter geen exact rekenkundig gemiddelde waarvan in het rapport per gemeente de onderliggende formatie is weergegeven.

De kern is daarom dat Waterland met 0,5 fte kwetsbaar is georganiseerd. De voorbeelden van Rhenen, Ouder-Amstel en Edam-Volendam laten zien dat vergelijkbare gemeenten voor het woonbeleid structureel meer capaciteit beschikbaar hebben.

Meer gespecificeerd

Waterland

Volgens het rekenkamerrapport is circa **0,5 fte** beschikbaar voor volkshuisvestings- en woonbeleid.

Rhenen

De gemeente Rhenen heeft voor de functie Beleidsadviseur Wonen **32 tot 36 uur per week** beschikbaar. Dat komt neer op circa **0,9 tot 1,0 fte**.

Bron: Gemeente Rhenen, vacature Beleidsadviseur Wonen.

[Gemeente Rhenen – Beleidsadviseur Wonen](#)

Ouder-Amstel

In de Kadernota 2024–2027 staat dat de bestaande beleidsadviseur Wonen al **36 uur per week** bezig was met de reguliere werkzaamheden. Vervolgens is structureel **1 extra fte Beleidsadviseur Wonen** toegevoegd. Daarmee komt de capaciteit voor woonbeleid daar uit op circa **2 fte**.

Bron: Gemeente Ouder-Amstel, Kadernota 2024–2027.

[Gemeente Ouder-Amstel – Kadernota 2024–2027](#)

Edam-Volendam

Uit openbare informatie blijkt dat binnen het team Omgevingsbeleid **minimaal drie specialisten Volkshuisvesting** werkzaam zijn. Daarnaast is aanvullende capaciteit voor wonen ingezet. Het exacte aantal structurele fte dat deze medewerkers gezamenlijk vertegenwoordigen, is uit de openbare bronnen niet vast te stellen.

Edam-Volendam wordt daarom nog benaderd om te verifiëren hoeveel structurele fte daadwerkelijk beschikbaar is voor wonen en volkshuisvesting.

Bronnen: Collegeprogramma 2022–2026 van de gemeente Edam-Volendam.

[Gemeente Edam-Volendam – Collegeprogramma 2022–2026](#)

Aanvullende vraag VVD

En hoe zijn juist deze gemeenten gekozen? Zou het kunnen dat als ik drie andere gemeenten met vergelijkbare grootte pak, er een totaal ander beeld naar voren komt?

Antwoord Rekenkamer

De genoemde gemeenten zijn geselecteerd omdat zij qua inwonertal in dezelfde orde van grootte liggen en omdat uit openbare, bij voorkeur officiële, bronnen informatie beschikbaar was over de ambtelijke capaciteit voor wonen. De vergelijking is bedoeld als een eerste indicatie en vormt geen statistisch representatieve benchmark.

Het is inderdaad mogelijk dat bij de keuze voor drie andere gemeenten een ander beeld ontstaat. Het aantal fte wordt namelijk niet alleen bepaald door het inwonertal. Ook de omvang en complexiteit van de woningbouwopgave, het aantal concrete woningbouwprojecten, de verdeling van werkzaamheden binnen de organisatie, regionale samenwerking en de inzet van tijdelijke of externe capaciteit spelen een rol. Gemeenten hanteren bovendien niet altijd dezelfde afbakening van wat onder wonen of volkshuisvesting valt.

Ook ondersteuning vanuit het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening en de provincie kan invloed hebben op de feitelijk beschikbare capaciteit. Het ministerie van VRO ondersteunt gemeenten bij het versnellen van woningbouw onder meer via flexpools, regionale samenwerking, financiële regelingen en deskundige ondersteuning bij specifieke knelpunten. De middelen voor flexpools worden via de provincies ingezet. Uit de actuele informatie van het ministerie blijkt niet dat er in 2026 een afzonderlijke landelijke regeling bestaat waarmee gemeenten rechtstreeks structurele formatieplaatsen voor volkshuisvesting kunnen financieren. De ondersteuning is hoofdzakelijk tijdelijk en gekoppeld aan concrete woningbouwopgaven. [Ministerie van VRO – Programma Woningbouw](#)

In Noord-Holland kunnen gemeenten in 2026 gebruikmaken van de provinciale regeling **Flexibele schil versnelling woningbouw**. Deze regeling staat open tot en met **1 oktober 2026, vóór 17.00 uur**. Gemeenten en regio's kunnen subsidie krijgen voor de tijdelijke inhuur van capaciteit en expertise die aantoonbaar bijdraagt aan het versnellen van een woningbouwproject uit de Woondeal. De subsidie bedraagt 50% van de subsidiabele kosten, met een maximum van € 750.000 per gemeente per kalenderjaar en een minimum van € 20.000. Het actuele subsidieplafond bedraagt in 2026 € **12.194.972**. De officiële regeling bepaalt verder dat interne personeelskosten, reguliere apparaatskosten en onderzoekskosten voor beleidsontwikkeling niet subsidiabel zijn. De kosten moeten uiterlijk op 31 december 2026 zijn gemaakt. [Actuele uitvoeringsregeling provincie Noord-Holland](#) en [wijzigingsbesluit van 9 juli 2026](#)

Voordat een aanvraag kan worden ingediend, is een positieve beoordeling nodig van het provinciale Team Versnellen Woningbouw. Dit team kan tevens bekijken welke vorm van ondersteuning het beste bij het betreffende project past. De provincie kan naast subsidie bijvoorbeeld provinciale projectmanagers, gebiedsontwikkelaars of andere deskundigen inzetten.

De vergelijking tussen gemeenten moet daarom voorzichtig worden geïnterpreteerd. Een gemeente met een beperkte vaste formatie kan via externe inhuur, regionale samenwerking of provinciale ondersteuning toch over aanvullende capaciteit beschikken. Deze tijdelijke ondersteuning is echter

geen vervanging voor structurele ambtelijke capaciteit. Aan de onderzochte voorbeelden kan daarom geen algemene norm voor het benodigde aantal fte worden ontleend. Daarvoor is een bredere vergelijking nodig waarin volgens dezelfde definitie zowel de vaste formatie als de externe en regionaal georganiseerde capaciteit wordt meegenomen.